

291. A halált nem félem...

Moderato $\text{♩} = 45$

p *mf* *f* *pp*

1. A ha - lált nem fé - - - lem, Mert Krisz - tus az én
 2. A ha - lál nem i - - - jeszt. Bú, baj, gond nem bánt
 3. A ha - lál nye - - - re - - - ség. Itt já - rok ván - dor -

él - tem; Hogy Őt már is - me - rem, Nincs töb - bé
 en - gem, Mert Ő van én - ve - lem, Így mun - kám
 ú - ton, El - fá - ra - dok foly - ton, De ott vár

ha - lál - fé - lel - mem. Nincs fé - - - lel - - - mem.
 könny-en vé - ge - zem. Könny-en vég - - - zem.
 en - gem Jé - zu - som. Vár Jé - - - zu - - - som.

*Mert én immár megáldoztatom, és az én halálomnak ideje közel
 vagyom. Ama nemes harcot én megharcoltam, futásomat elvégeztem,
 a hitet megtartottam. Végezetre eltétetett nekem az igazság koronája,
 melyet megád nékem az Úr ama napon ...*

II. Timótheus 4:6-8.